(byl publikován v trampských samizdatech Letokruhy č. 2 - prosinec 1988, Tam-Tam č. 2 - červen 1989)

V roce 2001 byl tento rozhovor otištěn ve 47.svazku "knihovničky Avalonu" (v edici Trilobit sv.5). Tento sborník s názvem "***Rycí vidle navždy***" je výborem publicistických a literárních textů **Karla Růžičky - Lišáka** z let 1966-99.

Ke konci října 1988 jsem v sobotu navečer dorazil na Lazurku na 2. výročák a 1. novinářské hry T.S.Bezva. Kolem ohně plzeňská trampská omladina, těch starších poskrovnu - i se mnou vlastně jen čtyři. A tak jsem si popovídal s Grázlem o vandrech v Rumunských Karpatech a s Pepuldou o 3. světovém potlachu ve Švýcarsku. Oba se mě ale nakonec zeptali na jedno: "*Je ten člověk na druhej straně ohně Lišák z plzeňského Tuláka*?" Oba jej dvacet let neviděli. Byl to Lišák (ročník 47), seděl, kouřil, poslouchal a zpíval. O tom, že vyhrál Zlatého Trapsavce 1988 a 2. místo v poezii pokročilých asi nikdo u ohně nevěděl - i já to věděl jen díky dopisu od Belmonda. A tak jsme dali řeč:

V šedesátých letech jsi založil plzeňský "oficiální" trampský časopis Tulák, druhý po ostravském Trampu. Co tě k tomu vedlo, proč jsi s tím přestal, kdo to dělal po tobě, jaký jsi v tom viděl smysl?

Na jednom vandru nám přišlo do ruky číslo Trampa a tak jsme si řekli, když můžou ostraváci?Mě bylo tehdá 17, Dědkovi 15, takže jsme byli správně naivní a plní iluzí. Prostě jsme chtěli dokázat, že plzeňáci nejsou "vořezávátka", hlubší smysl to na počátku nemělo. Samozřejmě se to pak rozrostlo, rozšířila se redakce, vznikl trampskej klub, někdo dostal další blbej nápad, že když Ústečáci opravujou hrad na Úštěku, tak my taky hrad, tak jsme si vyběhali papíry na Prostiboř, během doby se klub rozštěpil na dvě frakce a začaly třenice, navíc jsem měl nějaké problémy se školou, tak jsem se namíchl a šel koncem roku 1968 od toho a šéfredaktorem se stal Fus. V tý době už vycházelo časopisů povícero, pak to ostraváci začali dělat na rotačce ve velkým a všechny ostatní plátky vytlačili díky kvalitě z trhu. No a pak v roce 1971 zlikvidovali Trampa a měli jsme s trampským tiskem sloveno.

Problém byl v tom, že když jsme ještě neuměli psát (většina trampský tvorby z těch let je příšerně naivní), tak bylo kam a nebyli autoři. Dneska jsou autoři a není kam psát. Jestli je to

dobře nebo špatně, to ti ani nevím. Tenkrát nám do toho kromě cenzora nikdo nekecal, byť v tiráži většiny časáků bylo, že jej vydává ten kterej výbor ČSM. Dneska by to asi dopadlo jinak.

Máš přehled o dnešních trampských plátcích?

Vím, že jich je hodně. Stále nějaké vznikají a zanikají. Občas mi někdo z přátel něco půjčí přečíst, ale soustavně nic nedostávám a nemám žádný kontakt. Takže přehled víceméně žádný.

Znám tě spíš jako autora různých "fejetonů" na trampská, muzikantská a příbuzná témata. Kolik jsi napsal povídek či básniček?

Pokud bychom brali termín "povídka" striktně podle norem slohových prací z gymnázia, tak ani jednu. Maximálně pár věcí, které by šlo označit termínem "vyprávění", už proto, že jsem zpracovával skutečné zážitky. A i těch je pár. Básničky taky přesně nespočítám, ale i když započtu různé periodické veršovánky z dob studií, nepřesáhne celkový počet dvacítku. Spíš jsem dělal texty k písničkám. Ale nejvíc mi vyhovujou ty fejetony, kvůli myšlenkovýmu obsahu.

Hraješ americký lidovky, o nikoho jiného jsem takové "vykopávky" neslyšel. Hrál jsi v různých kapelách - připravuješ něco dalšího?

Trochu to souvisí s mojí nechutí k Portě, že odmítám hrát písničky z porťácké hitparády. A hraju-li americký lidovky, je to proto, že mají jejich příběhy mnohem větší náboj romantiky než písničky trampské. Navíc to souvisí s mým obdivem Pete Seegera, s tím, co jsem hrál v kapelách v uplynulých dvaceti letech a se spoustou dalších věcí. Kapelu jsem rozpustil letos v únoru a zatím nehodlám pokračovat, a když časem, tak už ne ve folku. Momentálně jsem se vrátil k old-time stylu hry na pětistrunné banjo a občas si vrznu na country bále v okénku hostí.

Jedna z tvých letošních oceněných básniček na Trapsavci je o Portě, druhá o ekologii. Jaký je tvůj vztah k oběma tématům?

K Portě víceméně záporný. Je to velkolepá manipulace s myšlením a vkusem mladé generace a to jak diváků, tak muzikantů. Občas tam připustí i něco ze špičky, většinou to méně "průserotvorné", ale jinak je to festival Strany mírného pokroku v mezích zákona. Navíc akciová společnost "Jupp a spol." má v rukou kontrolní balík akcií řady dalších menších festivalů a akcí, k dispozici Radioportu, teď už i Táborový oheň. Kdo asi stojí za tím vším v pozadí, jaký je skutečný účel hry a čím si tato akciová společnost vysloužila takovou důvěru? Dohadovat se můžeš ledasčeho.

Co se týče tý ekologie. Jezdíš přece taky na vandr a vidíš na vlastní oči, jak to s tou přírodou jde se svahu. Druhá věc je, co se v tom dá dělat, kromě zděšenýho řvaní na poplach. Můžeš samozřejmě pracovat v ČSOP nebo v Brontosauru, ale máš pravomoc jen svobodně brigádničit a maximálně nabonzovat nějaký JZD, že mu teče močůvka do potoka. Samozřejmě je to dobrá věc, ale nic to neřeší. Pouze pomáháš vytvářet dekorum, že se s tou ekologií u nás něco dělá. A nakonec tu ekologii použijou proti tobě, protože z Lesního zákona a Zákona o ochraně půdního fondu platí ze všeho nejvíc pouze ten zákaz tábořeníí mimo auto-campy, takže pokud se nedáš mezi festivalové trampy, jsi vlastně psanec v tej samej přírodě, kterou miluješ a ke kterej se chováš jako jeden z mála maximálně šetrně - a elektrárny kouří vesele dál. I když - což jestli nás z tý přírody vyhánějí pro naše dobro - aby nás neranila mrtvice z toho, co tam vidíme?

Co si myslíš o současné úrovni Trapsavce, jeho porotě, budoucnosti a kam myslíš, že to půjde dál nebo by mělo jít?

To by byla otázka na samostatnou studii. Stručně: letošní ročník byl slabší jak počtem příspěvků, tak kvalitou. Jinak bych taky asi nevyhrál. Co se týče poroty, tato otázka je předmětem boje různých frakčních skupin. Mně osobně v ní vadíval Dobiáš - asi proto, že jsem ho léta znal osobně. Ještě horší by v ní byl Jupp, kdyby se mu někdy v budoucnu mělo podařit Trapsavce infiltrovat. To bych asi přesedlal na jinej žánr, třeba na psaní sprostejch nápisů na zdi veřejnejch záchodků. Jinak si myslím, že pokud zůčastnění budou brát Trapsavce jako nezávazné povyražení, bude dobře. Pokud by se to snažilo mít nějaké velké ambice na výsluní světové literatury, dopadne to jako Porta, tj. ústupky, kompromisy, až nakonec negace myšlenky. Zatím to mají v rukou trampové, akutní nebezpečí nehrozí?

Přispěješ zase příští rok do Trapsavce?

To zjistím dva dny před uzávěrkou, jestli zvládnu něco napsat. Obvykle si dávám na čas a pak šturmuju. Jsem hrozně línej člověk.